மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : லாப நோக்கம் அல்ல. விலையை ஸ்திரப்படுத்துவதற்கும், நெருக்கடியைக் குறைப்பதற்கும் தான் அரசாங்கம் இதிலே ஈடுபட்டது.

திரு. அ. ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது இருக்கிற விலையை விட இன்னும் ஏதாவது குறைக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முதலிலே இவர்கள், ஏதோ சர்க்கார் வியாபாரம் செய்வதாக எண்ணுகிறார்கள். நிலைமையை விளக்கினால் விவரம் தெரிந்துவிடும். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் பிளாக் கிராம், ரெட் கிராம், பெங்கால் கிராம் எவ்வளவு தேவை என்று சொன்னாலே கூட புதிரே மிகத் தெளிவாக விளங்கி விடும். நேரம் ஆனாலும் சொல்லிவிடுகிறேன். நம் மாநிலத்தில் பிளாக் கிராம் வருஷத்திற்கு 60,000 டன் தேவை. இங்கே உற்பத்தி ஆவது 10,000 டன் தான். 50,000 டன் வெளியிலிருந்து வரவழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ரெட் கிராம் 85,000 டன்னும், பெங்கால் கிராம் 150,000 டன் கிராமாகவும் 100,000 டன் பருப்பாகவும், மொத்தம் 250,000 இன்னும் தேவைப்படுகிறது. இத்தனைக்கும் நம் மாநிலத்தில் பெங்கால் கிராம் பயிரிடுவதே இல்லை. அத்தனையும் வெளி மாநிலத்திலிருந்து தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. நம் மாநிலத்திலே இன்றைக்கு இருப்பே 3,000 டன் தான் இருக்கிறது. அதிலே கூட இப்போதெல்லாம் ஏதோ கொடுக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு 600 டன் இருந்தது. இந்த 600 டன்னில் 300 டன்னை கடைகளுக்குக் கொடுத்து, வறுகடலை வியாபாரிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று பரிதாபப்பட்டு, மாவட்டக் கலெக்டரிடமிருந்து அத்தாட்சிப் பத்திரம் வாங்கி வந்தால் 300 டன்னை வீதாச்சாரப் பிரகாரம் கொடுப்பதற்கு நான் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு ஏற்பாடு செய்தேன். ஆகவே, இதிலே பெரிய காரியம் இருக்கிறது என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பஞ்சாப், அரியானா ஆகிய மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகக்கூடிய கடலை தான் முதல் ரகம். மற்ற ராஜ்யங்களில் உற்பத்தியாகக்கூடிய கடலை மட்ட ரகம். இரண்டையும் கலப்படம் செய்து நமது சர்க்காருக்கு விற்பனை செய்கிறார்கள். நமது மாநில சர்க்காரும் ஏமாந்து அதை வாங்கி வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே. அது உண்மையா? ஆகவே, நல்ல மாதிரியாக சிந்தித்து அதைப் பார்த்து வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கலப்படம் கூட பிடிபட முடியாத அளவுக்கு நாம் பரிதாப நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். திரும்பத் திரும்ப நாம் இதைப்பற்றி வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அரியானா முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியுள்ளார்கள். நம்முடைய தேவை 3 லட்சம் டன் என்று சொல்கிறபொழுது, இப்பொழுது 3,000 டன் இல்லாத அளவுக்கு சிரமப்படுகிறோம். இதனால் சிறிய வியாபாரிகளுக்கு நாம் கொடுக்க முடியவில்லை.

* 355 *Q.*—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state whether the Government are aware of the fact that "toor" dhall sold in the fair price shops are dealer than in the open market ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The price of toor dhall in fair price shops is *now cheaper* than the prices in the open market. The Government price of toor dhall in fair price shops, that is, in ration shops, in the statutory rationed areas and **Family**

1967 ஜுலை 17]

Card Shops in the informal rationed areas is Rs. 127 *per quintal*. The price of toor dhall, *II sort* in the open market ranges from *Rs.* 135 *to Rs.* 139 and for I sort the price is from Rs. 145 to Rs. 148 *per quintal*.

THIRU K. VINAYAKAM : In the month of March, when I put this question, was not the price of toor dhall in our Fair Price Shops higher than the price prevailing in the open market and was it due to the non-availability of toor dhall in the open market ? What is the reason for the price to come down now-has the supply increased ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது முழுக்க முழுக்க சரியானதாகும் என்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற நேரத்தில் வெளியிலே ரூ. 80-க்கு விற்றுக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கக் கடைகளிலே ரூ. 110க்கு விற்க வேண்டியிருந்தது. நிலைமை சரியாக இல்லை. 1965-ம் வருஷம் வாங்கிய துவரம் பருப்பு உளுத்துப்போய் டீகம்போஸ் ஆகக்கூடிய நிலையில் பல கிடங்குகளில் பருப்பு இருந்தது. அதைப் பார்த்த பிறகு, ரூ. 80-க்கு வெளியிலே விற்கிறது என்ற நிலைமையில், அதுவும் மோசமான பருப்பை வாங்குவார் இல்லாத காரணத்தினால், இன்னும் இருந்தால் உத்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து வாங்கிய உருளைக்கிழங்கு கதையாக முடிந்து விடும் என்ற நிலையில், ரூ. 22 லட்சம் இந்த வியாபாரத்தில் மட்டும் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட இருந்ததை தவிர்க்கும் முறையில், நமது உணவு அமைச்சர் தலையீட்டினால், இன்றைக்கு ரூ. 12 லட்சம் நஷ்டத்தை ஈடு கட்டக்கூடிய நிலைமைக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். பாக்கி ரூ. 10 லட்சம் நஷ்டத்தையும் கூட ஈடு கட்டிவிடலாமா என்பதை யோசித்துக்கொண்டிருக் கிறோம். அங்கத்தினர் சொல்வதை முழுக்க முழுக்க ஒத்துக்கொள்ளு கிறேன்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : துவரம் பருப்பு, அரிசிக்கு அடுத்தபடியான உணவுப் பண்டமாக மிகவும் அவசியமாக இருப்பதினால், ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதைப் போல, துவரம்பருப்பும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நந்தனார் காலத்தில் விளைந்தது போல திடீரென்று துவரம்பருப்பை நம்முடைய கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு மாதத்தில் உற்பத்தி செய்து கொடுத்தால் தான் இப்படியெல்லாம் செய்யமுடியும். உத்திரப் பிரதேசம், அரியானா, ராஜஸ் தான் ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு துவரம்பருப்பு வரவேண்டியிருக் கிறது. வருஷத்திற்கு 1,000 டன் தான் நம்முடைய மாகாணத்தில் துவரம்பருப்பு உற்பத்தியாகிறது. நம்முடைய தேவை ஒரு லட்சம் டன்னாக இருக்கிறது. நம்முடைய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருக் கிற தீவிர திட்டங்கள் மூலம் தான் இன்னும் அதிக விளைச்சலை எதிர்பார்க்க லாம். அதுவும் நீண்டகாலத் திட்டத்தின் மூலம் இதை எதிர்பார்க்க முடியும்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இந்தப் பருப்பு வகையறாக்களுக்கு வெளி மாநிலங்களை நாம் அதிகமாக சார்ந்திருக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதினால், நம்முடைய மாநிலத்திலேயே இந்தப் பருப்பு வகையறாக்களை இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதில் என்ன இடைஞ்சல் இருக்கிறது? அவ்வாறு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யமுடியுமா என்பதைப் பரிசீலித்து, நீண்ட காலத் திட்டத்தின் மூலமாகவாவது இந்தத் தட்டுப்பாட்டைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளும், நிர்ப்பந்தமும் இந்தத் திசையிலே தான் நம்மை செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நம்மிடத்தில் 3,000 டன் துவரம் பருப்பு இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திற்கு ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு லட்சம் டன் தேவைப்படுகிறது. உத்திரப் பிரதேசத்தில் விளைச்சல் இல்லை. மேலும் பருப்பு வெளியே போகக்கூடாது என்ற தடை உத்திரவை வடக்கு மாநிலங்கள் போட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைகள் தான் நெருக்கடிக்குக் காரணமாகும்.

நெல்லுக்கு பூரிப்பூதியம்

*357 வின.—**திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி :** மதிப்பிற்குரிய உணவு—வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1966-ம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட விவசாயிகளிடம் இருந்து போனஸ் கோரி வந்த மனுக்கள் எத்தனை ?

(இ) அவைகளுள் முடிவெடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் எத்தனை ?

(உ) பெண்டிங்காக வைக்கப்பட்ட மனுக்கள் எத்தனை, தாலுகா வாரியாக ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) வட ஆற்காடு மாவட்ட உழவர்களிடமிருந்து 1966-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி முதல் பூரிப்பூதியம் (போனஸ்) வழங்கும்படி வேண்டி 8,529 மனுக்கள் வந்துள்ளன. இதற்கு முன்பு பூரிப்பூதியத் திட்டம் எதுவும் இல்லை.

(இ) எல்லா மனுக்களும் கீழ்க்கண்ட முறையில் முடிவு செய்யப்படுகின்றன.

(1) ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டவை	..	6,829
(2) மறுக்கப்பட்டவை	.. ..	1,700
மொத்தம்	..	8,529.

(உ) இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : போனஸ் வழங்கப்படுவதில் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை மனுக்கள் பைசல் ஆகவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பைசல் ஆகாத மனுக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, போனஸ் வழங்குவதில் காலதாமதம் இருக்கக் கூடாது. பெண்டிங் மனுக்களை உடனடியாக பைசல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பெண்டிங்காக இன்னும் மனுக்கள் இருக்கின்றன. போனஸ் வரும் என்று உறுப்பினர் தவருகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிருர்கள். காலதாமதம் ஆனது உண்மைதான். அதற்கு காரணம் இருந்தது. இந்த போனஸ் விஷயம் ஆகஸ்டு மாதம் முடிவு செய்யப்பட்டது. கொள்முதல் வேலைகளில் கலெக்டர்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்ததினல், இது சம்பந்தமான மனுக்களை சேகரித்து போனஸ் வழங்குவதற்கு கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிவிட்டது. நான் படித்த பதிலில் 6829 மனுக்கள்பேரில் போனஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், மீதி 1700 மனுக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டன என்றும் தெரிவித்தேன். ஆகவே இன்னும் போனஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டியவர்கள் யாராவது இருக்கிருர்கள் என்று கருதினல், அது சரியானது அல்ல.